

Informatie

voor verpleegkundigen uit landen van de EU, EER en
Zwitserland over

Registratie als verpleegkundig specialist in Nederland

Achtergrondinfo

Richtlijn

Een van de doelstellingen van de Europese Unie is het mogelijk maken van vrij verkeer van personen en diensten en het opheffen van belemmeringen daarvoor. Tot die belemmeringen behoren de 'gereguleerde' beroepen, dat wil zeggen: beroepen waarvoor in een of meer EU-landen toetredingsbeperkingen gelden. De EU heeft deze doelstelling vertaald in richtlijnen.

Tot 2005 waren sectorale richtlijnen per beroep van kracht (bijvoorbeeld voor artsen en verpleegkundigen), alsmede een richtlijn algemeen stelsel, die beoogde garanties voor uitwisseling te geven voor beroepen waarvoor geen sectorale richtlijn gold. In 2005 zijn al deze richtlijnen samengevoegd tot één overkoepelende richtlijn: de richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Europese Raad betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (verder: richtlijn). In die richtlijn worden regels gesteld aan de procedure en de criteria die gehanteerd dienen te worden bij verzoeken om toelating van een EU-onderdaan tot één van de gereguleerde beroepen.

De richtlijn heeft betrekking op en is bindend voor de landen van de EU, de EER-staten (IJsland, Noorwegen en Liechtenstein) en Zwitserland. Bepaald is dat de onderdanen van deze landen die hun beroepskwalificaties in één van deze landen hebben behaald (de migrerende beroepsbeoefenaren, verder: migrant) toegang hebben tot hetzelfde gereguleerde beroep in elk van deze landen. De richtlijn is voor de Nederlandse situatie geïmplementeerd in de Algemene wet erkenning EG-beroepskwalificaties van december 2007 (verder: wet).

Zowel het beroep van verpleegkundige als de verpleegkundig specialismen zijn gereguleerde beroepen in de zin van de richtlijn. De verpleegkundig specialismen vallen binnen de richtlijn onder het *algemeen stelsel van erkenning van diploma's*. Valt een beroep onder dit algemeen stelsel dan betekent dit dat onderdanen van bovengenoemde landen in beginsel als geschikt worden beschouwd om het beroep uit te oefenen in een ander land dan waar de opleiding is afgerond, zonder dat de opleidingseisen voor dat beroep van tevoren zijn geharmoniseerd¹. Het algemeen stelsel is gebaseerd op het principe van wederzijdse erkenning maar sluit niet uit dat compenserende maatregelen kunnen worden genomen wanneer aanzienlijke verschillen worden vastgesteld tussen de opleiding die de migrant heeft genoten en die welke in de ontvangende lidstaat is vereist. Deze compenserende maatregelen hebben de vorm van ofwel een aanpassingsstage of een proeve van bekwaamheid.

Besluiten over de toegang tot een gereguleerd beroep worden genomen door de bevoegde autoriteit², de bevoegde autoriteit beslist over aanvragen van migranten. De Minister van VWS is bevoegd autoriteit ten aanzien van verpleegkundigen. RSV is de bevoegde autoriteit ten aanzien van de verpleegkundig specialist.

¹ De opleidingstitels van verpleegkundigen en bijvoorbeeld ook die van artsen en veel geneeskundig specialisten, worden automatisch erkend, dankzij een coördinatie van de minimumeisen van de opleiding. Voor elk van deze beroepen zijn de minimumeisen vastgesteld en zijn de bijbehorende opleidingstitels die in de lidstaten worden afgegeven in een bijlage bij de richtlijn opgesomd. De houders van deze opleidingstitels mogen hun beroep in iedere lidstaat uitoefenen.

² Ieder door de lidstaten gemachtigde autoriteit of instelling die met name bevoegd is bewijsstukken van opleiding en andere documenten of informatie af te geven, respectievelijk aan te nemen, alsmede aanvragen te ontvangen en besluiten te nemen zoals bedoeld in de richtlijn (def. art. 3 richtlijn)

Procedure diploma-erkenning verpleegkundig specialist door RSV

Een in het buitenland opgeleide verpleegkundige die voor registratie als verpleegkundig specialist in aanmerking wil komen meldt zich bij de registratiecommissie met het gelijktijdige verzoek tot erkenning van zijn of haar beroepskwalificaties én tot registratie in een van de registers voor verpleegkundig specialisten.

De registratiecommissie verleent erkenning van beroepskwalificaties -en neemt de verpleegkundige op basis daarvan op in één van haar registers- aan een buitenslands gediplomeerde verpleegkundige, met een diploma dat ten minste gelijkwaardig is aan het eerste niveau onder het in Nederland vereiste niveau.³ Dit geldt voor verpleegkundigen die hun diploma hebben behaald in landen waar het beroep of de opleiding is gereguleerd. Is dit niet het geval dan geldt als aanvullende eis dat in de tien jaar voorafgaand aan de aanvraag het beroep twee jaar voltijds is uitgeoefend.

- Beroepskwalificaties die niet aan deze eisen voldoende worden hoe dan ook (beargumenteerd) afgewezen.
- Voldoet iemand wel aan deze eisen, dan kan de registratiecommissie op grond van de verdere beoordeling van de beroepskwalificaties en werkervaring tot de conclusie komen dat de verpleegkundige direct in aanmerking komt voor erkenning van beroepskwalificaties. Dan wordt de verpleegkundig in het betreffende specialistenregister ingeschreven, mits betrokkene een ongeclausuleerde BIG-registratie heeft.
- Voldoet iemand wel aan deze eisen, dan kan de registratiecommissie ook tot de conclusie komen dat er desondanks sprake is van wezenlijke verschillen met het in Nederland vereiste niveau.

Er is sprake van wezenlijke verschillen in de volgende gevallen:

- De duur van de gevolgde opleiding is tenminste een jaar korter is dan de duur van de in Nederland vereiste opleiding; of
- De gevolgde opleiding heeft betrekking op vakken/vaardigheden die wezenlijk verschillen van de vakken van de in Nederland vereiste opleiding; of
- Het beroep van verpleegkundig specialist in Nederland omvat een of meer gereguleerde beroepswerkzaamheden die niet bestaan in hetzelfde beroep in het buitenland en dit verschil komt tot uitdrukking in de opleiding die in Nederland wordt vereist.

Indien één van deze vragen bevestigend wordt beantwoord, dan moet worden nagegaan of deze wezenlijke verschillen ondervangen worden door de kennis die de verpleegkundige tijdens zijn beroepservaring heeft verworven. Zo ja, dan volgt erkenning van beroepskwalificaties en registratie. Indien nee of onvoldoende, dan kunnen compenserende maatregelen worden opgelegd.

De registratiecommissie neemt een gemotiveerde beslissing binnen max. 4 maanden vanaf ontvangst volledig dossier.

³ In de Europese richtlijn zijn vijf kwalificatieniveaus gedefinieerd, die betrekking hebben op het niveau van het vereiste diploma. Het diploma van de opleiding tot verpleegkundig specialist -master, met een totale opleidingsduur van ten minste 6 jaar- valt onder het hoogste niveau (cat. e): een diploma van hoger of universitair onderwijs van ten minste 4 jaar. Dat betekent dat het diploma van de aanvrager ten minste op het niveau daaronder = niveau d. (diploma van hoger of universitair onderwijs van minimaal 3 tot maximaal 4 jaar) moet liggen.

Beleidsregel ten aanzien van registratie na opleiding in het buitenland

De registratiecommissie geeft, overeenkomstig de richtlijn, in nadere regels verdere invulling aan de inrichting en beoordeling van de erkenning van beroepskwalificaties en registratie in het Verpleegkundig Specialisten Register (VSR) van verpleegkundigen die hun opleiding in het verpleegkundig specialisme hebben gevolgd in een lidstaat van de Europese Unie, dan wel IJsland, Noorwegen, Liechtenstein of Zwitserland.

De beleidsregel is te vinden onder deze [link](#).

1. Daarnaast is met deze [link](#) het processchema te vind